

8 במאי 2008, 6:49

חיה בסרט(ן)

הסרט שלי השנה: סרטן השד. האמונה שלי: השד לא נורא כל כך.

11 מי יודע???פורסם ב8 באפריל 2008, 20:43 **בכללי**

מרב שימחה על הטיפול הפני אחרון לא עצמתי עין הלילה. (טוב לא רק בגלל זה הייתה השפעה של הסטראואידים חברי העולצים).

המח האנושי יש לו יכולות הדחקה משובחות. שכן משום מה אינני מתעסקת בפחד המחטים שלי עד לרגע האמת.

הגעתי למעבדה לספור את דמי האדום כדם. זכרתי איך סיפרתי לכל מי שהסכים לשמוע עד כמה בדיקות הדם מהאצבע משודרגות עד שלא מרגישים כלום אבל ממש כלום. מרוב עליצות המלצתי על בדיקה מהסוג הזה לכל מכרי. (שלמען האמת חייכו אלי בנימוס רב. כאומרים בליבם "אכן, מצב קשה יונת...הבחורה על פי תהום עמוקה"). תוצאות המעבדה הראו על 20.000 ליקוציטים מה שמראה אולי על איזה שהיא דלקת בגוף. זהו דיכא אותי כי לא רציתי יותר דחיות בטיפולים רוצה לסיים אותם. אבלה וחפויית ראש מסופר קצוץ, הגעתי למחלקה. שירז בידי האחת ותוצאות הבדיקות בידי השניה.

להפתעתי האונקולוג המחמיר בדרך כלל אישר לי טיפול. צפירת הרגעה. (אהה אני ממש שומעת צפירה - נו, טוב זו צפירת התרגיל הארצי לקראת מלחמה...)

המשוכה השנייה שעלי לעבור היא משוכת העירוי. הרופא הקוסם שלי בישיבה. ומגיעה במקומו רופאה יפת תואר. המבטיחה לי מיומנות גבוהה בהחדרת מחטים.

אז זהו שהיא לא ממש...בדומה לנעיצת סיכות בכר סיכות. היא נועצת בי מחט ומפוצצת לי וריד. הדמעות מתחילות להקוות בזוית העין. אני הרי שונאת מחטים.

היא מבטיחה לי שעכשיו היא מוצאת אותו את הוריד הכחלחל. אכן היא מוצאת אך... מפוצצת. ואויש זה כואב!!! דמעות מתקרבות לעיניי...

אני מבקשת ממנה לקום להרגע ולשתות מים. ומתחננת בפני אחותי האחות שתמצא את ה"קוסם". והוא מקסים שכזה מגיע מההשתלמות. ו... תוך שניונת מוצא את הוריד הנכסף... (תודה רבה לאלוהי המחטים). מזכירה לו ששבוע הבא הטיפול האחרון. ומתחננת על נפשי שיהיה שם במקצה הסיום. הוא הבטיח לי!!!!

אחרי לילה לבן. אני מוצאת את עצמי עייפה מאד. הדיבור שלי הופך להיות בלתי מרוכז. אני מקבלת את המיטה של הסופניים בדרך כלל. ונרדמת... איזה כיף הטיפול עבר במהירות.

חוזרת הביתה. מאד עייפה ומותשת. המקצה האחרון כל כך קרוב. אך עם זאת כל כך רחוק. הגוף שלי נראה לי כך הגיע לנקודת הרוויה שלו. כאילו כבר לא יכול יותר לספוג את הרעלים. אין איבר בגוף שלא מגיב. לכל איבר יש איזשהו קושי בהכלת החומרים. (מקווה שזה סימן טוב...ושהטיפול עובד).

יום קשה עבר על כוחותינו. אבל מחר... מחר יהיה זה יום חדש...

<< [לרשומה הקודמת](#) [לרשומה הבאה](#) >>

[חזרה לבלוג - חיה בסרט\(ן\)](#) | [הוספת תגובה](#)